

и искренностътъ на моятъ намѣренія знае най добрѣ Негово прѣосвященство архіепископътъ, защото хыяды пъти съмъ ся клелъ за тѣхъ предъ него! Знае сѫщо тѣй и мое го некорыстолюбіе, защото отъ самото начало на праведното ни вѣстanie, въ голѣмото му желаніе за утвържданіе на смущеніята, царствено ми поднесе двѣстѣ скуды на мъсецъ, додѣ бѫдѫ живъ, ако быхъ рачилъ да ся отрекѫ, още да убѣдѫ и васъ да ся откажите отъ праведнъти си исканія..... Но това приношеніе азъ отблъснахъ упорно, като благодарихъ на Негово Прѣосвѣщенство отъ дълбочината на сърдцето си. И ако нашиятъ първопастырь не бѣ мя принудилъ прѣди единъ часъ, съсъ страшното заплашваніе на отважданіе отъ черквата, да съблекѫ ветъти си дрехи, азъ никога не быхъ облѣклъ тѣзи които мя утѣсняватъ, нито быхъ напусналъ дрипъти си и рыбарскожъ си шапкѫ..... Защото, трѣба да знайте добрѣ това, че такъвъ ся родихъ, такъвъ живѣхъ, и па такъвъ искамъ да живѣя и да умрѫ! Слѣдъ като уловихъ нашитъ свободности въ бурното море на този жестоко измѣченъ градъ, азъ ще си подзема въ срѣдъ васъ ветхатъ си ловитвъ и ще си върна да продавамъ рыбата си безъ дася обогатижъ нито съ единъ иглѣ повече.....

Тѣзи благородни думы дыхахѫ таквозь едно вѣтрѣшно убѣжданіе на говорящійтъ, щото всичкий народъ плачаше като го слушаше, па и самъ дукътъ Аркский и дружината му и дукицата и дъщеря ѝ не можахѫ да ся въздържатъ да не лойдѫтъ въ умиленіе.

А само на Геновини устнитъ мръдниахъ отъ едно не явно усмихваніе, и Лузаръ захапваше чернитъ си вѣсы.

— При това, имамъ, приложи Мазаниель, да поискамъ единъ добринѫ отъ тебе, вѣрный народе, само единъ добринѫ, за којкто тя заклевавъ да ми ся обѣщаешь.....

— Кажи! Кажи! иззыка множеството, илектрисано сякашъ единъ человѣкъ само.